

Mensen die ik ken die mijn moeder hebben gekend

Arjen Lubach

[Download now](#)

[Read Online](#)

Mensen die ik ken die mijn moeder hebben gekend

Arjen Lubach

Mensen die ik ken die mijn moeder hebben gekend Arjen Lubach

Op zijn vierentwintigste is Benjamin al een half leven wees. Een groot schuldgevoel heeft hem naar het buitenland gedreven, waar hij de tijd doorbrengt in gezelschap van toevallige vriendinnen en zijn eigen gedachten. Met onderkoelde humor vertelt hij over zijn leven en de mensen die daarin een belangrijke rol hebben gespeeld. Over Lotte, die op een dag zijn leven binnendenderde als een vrachtwagen een benzinstation. Over zijn vader, die hij nooit heeft gekend maar op wie hij erg lijkt – volgens mensen die zijn vader hebben gekend. En over zijn moeder, die hij wel heeft gekend, maar veel te kort. En over oom Otto, die nooit over zijn verleden praat. Tot hij op een dag begint te vertellen. Daarna verandert alles.

Mensen die ik ken die mijn moeder hebben gekend Details

Date : Published 2006 by Meulenhoff

ISBN : 9789029077507

Author : Arjen Lubach

Format : Paperback 252 pages

Genre : Literature, Fiction, European Literature, Dutch Literature

 [Download Menschen die ik ken die mijn moeder hebben gekend ...pdf](#)

 [Read Online Menschen die ik ken die mijn moeder hebben gekend ...pdf](#)

Download and Read Free Online Menschen die ik ken die mijn moeder hebben gekend Arjen Lubach

From Reader Review Mensen die ik ken die mijn moeder hebben gekend for online ebook

Talitha says

Oké debuteert, maar de boeken eraan zijn een stuk beter :)

Iris van den Brand says

Ik ben verliefd op Arjen Lubach zijn boeken. Het gaat nergens over maar toch over alles. Zijn gedachtenspingsels zijn zoals ik ze zelf niet zou kunnen verwoorden. En altijd denk ik dat zijn boeken biografisch zijn. Het gaat over zijn moeder, oom Otto, Lotte en een meisje wat enkel sigaretten rookt als ze witte wijn drinkt. Het speelt zich af in drie soms vier verschillende tijdsdimensies en toch is dat heel logisch. Het te veel stukken uit het boek wat ik hier zou kunnen noemen. En ook al zijn er betere boeken van hem, toch: goed boek.

“Ben je zwanger?” Vroeg ik.

“nee?”

“Ik ook niet,” zei ik.

Bieke Doggen says

Langzaam als de puzzelstukjes in elkaar gaan vallen en je, je losmaakt van de ergernis aan de clichématige anekdotes begin je verliefd te worden op dit boek.

Anton Segers says

Begint best charmant, met een nonchalante droge humor.

Loopt helaas vrij snel vast in vaag- en oppervlakkigheid. Ongein en richtingsloos geleuter.

Inge says

Ik vond dit een leuk boek. Zeker een aanrader om voor Nederlands te lezen. Er zit humor in en het is zeker een spannend boek. Het is een beetje bizar, maar toch wil je weten hoe het precies zit en daarom lees je door. Ook vind ik het goed geschreven.

Mark says

Het boek bevat een verzameling herinneringen van Benjamin die van een bibliotheek al schrijvend terug kijkt op zijn verleden. Het lijkt alsof de herinneringen lukraak zijn opgeschreven, zonder enige lijn of clou. Rode draad is het verlies van zijn moeder en het schuldgevoel jegens haar en zijn oom Otto, hetgeen de basis is van zijn reis (vlucht?) waarbij hij jeugdliefde Lotte achterlaat.

De beschreven herinneringen zijn helaas te summier en te rommelig geschreven om het boeiend te laten worden. Het boek komt onaf over.

Laurien says

3,5

Peter says

Doet zijn best om (zwartgallig) grappig en gevat te zijn, maar de taal is meestal te vergezocht, soms gejat en daarom clichématig ("Ik denk aan je, de hele tijd en vaker", "als je doodgaat, mag ik dan met je mee?") en soms zelfs vervelend. "Ze denderde mijn leven in als een vrachtwagen een benzinstation"? "Iets is herrie of onverstaanbaar, maar toch even luid"?

Hoofdpersoon Benjamin vertelt het verhaal en dat gaat hoofdzakelijk over zijn schuldgevoel en de (jeugd)liefde van zijn leven, Lotte. Om zijn schuldgevoel een plaats te geven, besluit hij op stel en sprong te gaan reizen en Lotte achter te laten. De redenen hierachter worden de lezer niet genoeg duidelijk, waardoor voor Benjamin - en daardoor voor het boek - nooit veel sympathie kan worden opgebracht.

Lenny says

De KB kopenhagen, het rode strand, een moeder, geen vader, oom Otto, Steven, Lotte, mevrouw Rina, een schuldgevoel, een meisje op een hotelkamer, een wereldreis.

Steve Johnson says

I enjoyed it and would rate it a solid 3/5 stars. It is by no means a masterpiece but it's fairly well written and doesn't overstay its welcome.

It's both touching and funny at times. I did feel the ending could have been more satisfying, some more closure would have been nice.

Jedidja says

Raar, grappig, maar vooral droevig.

Frank says

Mijn bewondering voor Zondag met Lubach neemt per week toe. Ik vind het heel knap dat het zo'n klein team lukt om telkens grappig én relevant te zijn.

Dit boek stond hier al bijna 10 jaar in de kast maar ik had er nooit zo naar omgekeken. Zo zie je maar weer hoe een tv-programma je blik merkbaar kan veranderen.

Misschien was ik nog aan het gniffelen na de laatste aflevering van #zml en zat ik middenin een Arjenadoratie toen ik met het boek begon. De eerste hoofdstukken lazen in ieder geval lekker weg en ik moest een paar keer hardop lachen. Na een tijdje kwam hier de klad in en begon ik me te storen aan het gebrek aan samenhang en de geforceerd spitsvondige uitspraken en gedachten. Halverwege kreeg ik zelfs het idee dat het boek langzaam voort zou kabbelen en als een nachtkaars zou doven. De monoloog van oom Otto zorgt echter voor een kentering in het boek en brengt uiteindelijk de losse draadjes weer bij elkaar. Oom Otto zorgt zo nog net voor een extra ster alhoewel ik me afvraag hoeveel ik me nog van dit boek zal herinneren wanneer mijn oog er over 10 jaar weer eens op valt.

Chantal Deen says

Raar boek en niet echt een boeiend einde, maar zulke leuke ideeën, gedachten en beschrijvingen!

Petra Kruijt says

Viel me tegen. Twee andere boeken van deze schrijver (IV en Magnus) vond ik goed en heel goed, maar dit debuut is erg warrig en zit vol romanclichés waar ik jeuk van kreeg. Toch nog twee sterren voor een paar mooie vergelijkingen en voor de lijstjes 'mensen die ik heb gekend', die het boek wat structuur geven.

Stephanie says

Slightly chaotic, more than necessary. Still an entertaining read, his other books are just better.
